

תפילות שונות

סדר קריאת שמע

נהגו" לאמרו ליד התינוק בלילות שקודם הברית

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְיֶה אֵת יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבַבְךָ וּכְכֹל נַפְשְׁךָ וּכְכֹל מַאֲדָךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבַבְךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָהּ וְדַבְרָתָּ פֶם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׂכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל
יָדְךָ וְהָיוּ לְטַמְטַפּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

הַמְלַאֲךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע וּבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. וְיִקְרָא כֹהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲבָרְהָם
וַיְצַחֲקוּ. וַיְדַגּוּ לָרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא יי פְּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ
שְׁלוֹם: (ג"פ)

הַנְּחָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: (ג"פ)

לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יי. קְוִיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ. יי לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי: (ג"פ)

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל. וּמִשְׁמָאֵלִי בְּבָרִיאֵל. וּמִלְפָּנֵי
אוּרִיאֵל. וּמֵאַחֲזָרֵי רְפָאֵל. וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל: (ג"פ)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁרֵי כָל יֵרָא יי. תְהַלֵּךְ בְּדַרְכָיו: יָגִיעַ כַּפְיֶךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לְךָ: אֲשַׁתְּךָ כְּגִפֵּן
פּוֹרְיָהּ בְּנִרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיחַ בְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים סְבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: הַנְּחָ כִּי כֵן יְבָרַךְ גְּבֵר יֵרָא יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן.
וְרֵאָה כְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ. שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵן יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט
רְגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הַנְּחָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יַכְכֶּה וַיְרַח בְּלִילָה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רַע יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמַר צַאֲתְךָ וּבּוֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֶךְ. בְּמָרָם כָּל יְצִיר נִבְרָא. לַעֲת נַעֲשֶׂה כְּחַפְצוֹ כָּל. אֲזִי מְלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת
הַכָּל. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא. וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּוֹ. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרְהָ. וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַכְשִׁיל לֹ
לְהַחְבִּירָה. כְּלֵי רֵאשִׁית כְּלֵי תְכֵלִית. וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרְהָ. וְהוּא אֵלֵי וְהוּא גּוֹאֲלֵי. וְצוֹר חֲבֵלֵי בַעֲת צָרָה. וְהוּא
נְסִי וּמְנוּס לִי. מְנַת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בַּעֲת אִישָׁן וְאַעֲיֶדְהָ. וְעַם רוּחִי גּוֹיִתִּי. יי לִי וְלֹא
אֵיֶדָא:

א. בספר מילה בהלכתה כתב שמנהג זה פשוט ורווח יותר אצל בני אשכנז, ובני ספרד הרוצים לנהוג כן יאמרו את הק"ש שעל המטה הנהוג אצל הספרדים (מישמע ישראל ואילך).